

בעריכת עלינה תורי

שלושה מותך שבועה

שמונה עבדות مثل שבעה יוצרים בסדנא מס. 3 של בת-שבע

מאות גיורא מנור

עוד להוכיח את עצמה, אלא ליהוכיח עד היכן היא מוגלת להמריא. לצער, הсолו שיצרה עבור אדריכל גילוחד היה שיגורתי, ולא גילה פן חדש, לא בעבורתה של סיקי. שבאמתחתה עבדות טבות מזו ולא ברכונת, שגם יכולת מוכשרת היטיב.

פלו בלום הוא אינטלקטואל, שעדרין לא מצא את הדרך לתרגם את הרעיונות שבראוו לשפת התנועה. הפעם בחור במשוררים. דנטה, היורד עם עמיתו וויג'ילוס (כמוה הדרדר שלו) אל השואל, יש אמרם, שבנדערן, בו שכנו האזיקים השותים ימי משומר ונינויים מבשר שור הכרב, מעולם. ואילו בחינות, אמן מענים ומונישים את הרשעים, אבל שמאם שם אין שם מושטעמים. פלו בלום הוציא הפעם שאפליו בשאל יכלים להשתעטם. הכוונת הספרותית נתרו מיותמות על גבי ניר התזקינה. על הימה עשו הרקנינים (כגדים שחרורים מבריקים), של גשי פאנק או רוק והרקבניות בחקליק ביקיני) מאצחים רכים, להזכיר מיין וווערט ווינגייט. אך מכלי לעודר אמאפאתיה או ריגוש. הרקיך המכובל היה בעל הכוונות הטובות, בניגוד לפוגם המובה. לא חולדך אל הגהינום, הוא רק נמשך לנצח, כי 21 דקות של מחול הן הרבה זמנו.

אדריכל פרנקל תרם לתכנית: סולו קטן משלו לא מוויקה, שהיתה בו מידת כנות והבליט את יכולתה להשתמש הטע בגופה התמיד ואביבה הארוכים. היפען מדורע בעים ורב רקיון הסולו בעלם כמעט תמיד בכיוון, השוו מושם כמו היזוצאים מהכחיר? אולו היסוכוב לימין נזה יוחר או הוא, פשותו, הרראשון שעולה בדעוט, נציגו של הקוריינגרט זם הסולו של איריס נגען לכל בROL זה, אבל זה לא הפריע להנות ממנה ומפשטוו.

חיים און היכן עבדה קבוצית ושם "מגעיט", שהיתה בה מכאנית רבבה. שלא הרגה יתרום המכובל והשגרתי.

בשני ריקודיו של אליט זורבחן, ממש כב' עבדותיה הקומומות, בולט העניין שיש לה במו, במשעשע ובקמא, המסתתרים מתחת למשהו הגרומאליות והתרבויות. "השמיימיות האלה, הארומה הזאת" למויקה של א.א. בוסקוביץ' הוא מחול, המתבצע סביר ותוך שימוש כדמת חמלה אורמה, המונחת תחליה במועל על גבי רצפת הקיבת הלכנה. המברקן. בלט במוחו והיאצה ארד אופבק, שנקרה מסונית קפצ' ממצב שכיבת מלחמה אוויר, בעודו מודרימה ממש, בקיצור אונשי. ופה עשתה — מבחינת המכאניקה הבימית — הקוריינגרט שנתה לו להזיד על בר בסיסים, כי פרט רותק שכוה גרום לצפה רצון לחזור לראותו, אבל לא מיד עם הופעתו בהתרחשויות. אליו דורךן עיצב תלבות מודוללות כאילו עשוות קדרים של בד, שהלמו הדיבר את האורוּה הקאילו פרימיטיב של אשים אלה, הקורבים לאדרמה, מתפלשים בה ומעיפים אותה, ומרושים לה להשוף מכתות יריות, בקיזור חיים אותה.

הדורות שללה. ספק הולם, שהוא עצמה ביצה יהוד עם יוסי. תמים. גם הוא הפירה בתוך המזבבים "האריכיאולוגיים" שמתוח לפניו המציאות הרגיליה. קרימ גורולים משמשים את השנאים כמיות, ותחילה משתעשעת בהם אליס אופבק, שוחררה לי את מה שהיא יתמעל להזרה, כשהיא נכנס בבקיר יוסי'א' למיתם. הוא מין פיוואה הורלה מתודת המזבב (דבוי) והוא מין פיוואה הורלה מתודת המזבב הימיית לרקניטי וחליפה שורה ומיטניה במקצת לרקון. מרועה הוא ישן בחליפה העשווע הטריאלייסטי מונה יפה על יוסי' תמים — שתרביך במחולות הרכבים בהם השותף — וגם רואת זה מן הראי שיכיל בתכוניותה הרגניות של הלהקה, יותר אם קרי לי בקפה עם שלכת" וכרכ' רgel לי... וראש' של תמי בזעמי".

אם בין שמונה העבודות יש שלש, הראות לשמש את הבדיקה בעורו, וזה יכול מבורך לסדנא,

מאו הילה להקת המחול בת-שבע לארגן מדי שנה סדנא קויאוגראפית, בה מוגאות עבדותיהם של רקנינה ושל יצירים בראשם ררכם, האצטזם מספר רקורדים, רמות היחסית עליה, והלהקה שרטינו בשבע שערת רבתה היא באמת "חכורה של סולידי". (יסימה, שلتחות וברות בעולם משתמשות בה להלא הדרקה רכה). הרצון הבן והמסירות — ולא פחות היכולת המazing של המבצעים — העניקו לנסיבות הcoresיאוגראפים שהזיגו ברק, שעלייתם הסתיר חלשה מנגית או רעינית.

سدנא מאראתונית זו (אגב' יש שגייאת-תביב בעיטה האנגלית של התוכנית, מאראתון נכתב בחד...), מטבח בראתה אינה יכולה להיות איריה ברמתה או בעלת מכבה משותף אסתטי. אלא חלון ראותו, בו מוצגת הסchorה בכחיה גור ואב עם כבש. עבדותה החדרה של תמי בזעמי בפ' רgel לי... רראש' היא טרי מועש בעיתר למשקי).

טיו סוטארין וויסי תמים
ב-קר לי בקפה עם שלכת'

איכרים, כשולק גוף אחד מגלה, כאילו לתהנו, את מזיפות חבויי בღוח בעלי. כף רgel משפשפת בך, וגוזים הלוופיאברים בין הרקנינים. שלושותם (גירה טרוףן, ריצ'ארד אורבן וווד ביר) ננדנו מאורות החיתול והשעועש שבחמול המהנה הוה, שkopotot ואפלו מעין קאניבאליזם מרוב אהבה יש בו.

התלבשות — בגדירתיינוקות מוסונגנים — הלמו את אויר התהמידות וגילוי אמונייה של'עטמו, שאיפינו את המחול. ולשבח מיזוח רואי עופר של'עטן; במליחון ובנגנו, שהצללים שהפק מסוללת כל-

הקשה שללו תאמו את התזועה ככפפה. יוסי תמים, בחליפה ועיניה שכוב על גבי שלוחן עגול, שמחתתי מתגוררת לה פירוי סוטארין, שרגלייה היפוט ווארות מיצאות מתחת למפטון הבהירה. קרי לי עם קפה בשישת' הוא דואט טסיכולגי-סורייליסטי, שיצר יוסי תמים ב'מיון' רב. כל הקשה מתועפפים לכל עבר ואפלו לשורות הראשות של הקחל. הגיעו... במלחמת המנים. תחרותהש בין השכנים. עוד ואראצ'יה קלשרים. האדוקים בין תונגה למלה, כפי שנטקלנו בהם ביצירות אורתודוקס, כגון כרטיס טום ג'נס אבסרטוי סט. סבנימין חיים. האחחים אוכלים זה את זה — בשני המונחים האמבעוואלנטים של המלה. גם הפעם היה החיבור הבהיר לחלק בטלן אינט, בעצם. בגדיר' יוצר בראשית פיש' קר כבר אינט, מפדר מהcoresיאוגראפית.

רכרכ', אלא קויאוגראפות פנסת ומכורת. מסגרת סדרנית היה צריכה לשמש להתגוננות בחתירה אל איזו ארץ לא נורעת, לבטבגון. כי אין דיא צריכה